

[Kaj Andresen.]

blev gennemført med de 60 m². Vi har ikke fået klaret problemet denne gang heller; her støder administrative vanskeligheder jo sammen med ønsket om en rimelig behandling af folkepensionister. Også i dette spørgsmål tror jeg man bør overveje, om der ikke kunne findes en løsning, sådan at man på én gang kunne tilfredsstille såvel kommunerne som pensionisterne. Det gælder i øvrigt her, som det også gælder f. eks., hvor folkepensionister bor på værelser, at der stadig væk — det vil jeg gerne understrege — kan ydes hjælp i særlige tilfælde over kommunernes rådighedsbeløb. Det bør måske også understreges over for kommunerne i den forbindelse, at netop nu, da boligsikringen i så mange tilfælde løser problemerne, kan man anvende så meget mere af rådighedsbeløbet til de særlige grænsetilfælde, hvor de generelle regler ikke er tilstrækkelige.

Vi har endelig fået en henvendelse fra Københavns kommune, der peger på en række problemer i forbindelse med boligsikringsordningen. Det har ikke været muligt i den korte tid, der var til rådighed, at nå en grundig behandling heraf. Men jeg vil gerne understrege, at der her er rejst en række problemer, som jeg mener vi i boligudvalget må tage op og tage os tid til virkelig at undersøge, og jeg beder om boligministerens bistand til en undersøgelse af, hvilke af disse problemer der kan løses hen ad vejen.

Endelig er der et ændringsforslag til lovforslaget vedrørende lov om boligbyggeri af 1967 om grænsen på de 3.500 kr. Jeg er tilfreds med, at vi nu får en formulering, sådan at der med hensyn til denne adgangsgrense til det sociale byggeri nu bliver taget hensyn til den helt aktuelle indkomst. Hermed får vi klaret nogle af de problemer; der har været med den hittidige administration.

Jeg kan i øvrigt anbefale de foreliggende ændringsforslag til vedtagelse og lovforslagene til videre behandling.

Knud Østergaard: Tre uger efter de tre boliglovforslags fremsættelse her i tinget og kun godt 14 dage efter første behandling af dem står vi i dag med lovforslagene til anden behandling. Det er en forceret, men ikke for-

jasket fremgangsmåde. Lovene skal træde i kraft pr. 1. april i år, og denne kendsgerning tror jeg alle partier har indrettet sig efter under udvalgsarbejdet. Man har ved gennemgangen formuleret klare og koncise spørgsmål til boligministeren, og denne har på sin side dels i skriftlig form, dels under samråd givet boligudvalget ekspeditte og klare svar. Et resultat af dette samarbejde foreligger nu i form af enkelte ændringsforslag, der alle er fremsat af boligministeren og alle tiltrådt af det samlede udvalg.

I bemærkningerne giver vi udtryk for begrundelsen for ændringerne, der ikke er af væsentlig karakter. De er udtryk for indvundne erfaringer fra den korte tid, boligsikringsordningen har været i kraft. Jeg skal derfor ikke gå i detaljer, men på mit partis vegne give tilslutning til ændringsforslagene, som vi vil stemme for, ligesom vi ved tredje behandling vil stemme for lovforslagene som helhed.

Det fremgår imidlertid af det materiale, som udvalget har modtaget bl. a. fra Københavns kommune, at loven sikkert ikke har nået sin endelige udformning. Denne lovgivning er et stort skridt henimod en større retfærdighed, og for at opnå denne retfærdighed har man hyppigere end tidligere måttet medinddrage kommunerne i administrationen af loven. Hr. Kaj Andresen var inde på disse forhold, og jeg vil give tilslutning til de tanker, som hr. Kaj Andresen gav udtryk for: vi må i boligudvalget arbejde videre med de problemer, der har rejst sig, og vi må prøve på at finde en løsning på dem.

Jeg vil altså på mit partis vegne give tilsgagn om fortsat velvillig behandling af lovforslagene.

Ib Thyregod: Som det allerede er nævnt, har der været enighed i boligudvalget om lovforslagene og de ændringsforslag, som nu agtes gennemført. På den anden side har vi haft ret kort tid til gennemgang af de mange problemer, som knytter sig til hele boligsikringsordningen. Vi har også i forbindelse med disse lovforslag som tidligere i forbindelse med det oprindelige boligsikringslovforslag navnlig arbejdet ud fra to synspunkter: vi ønskede større samtidighed med hensyn til boligsikringsydelsen i forhold til indtægten, og vi ønskede en tilnærmelse af grundlaget til den egentlige indkomst, altså